

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Sacerdotalem, &c. Confirmatio, Innovatio, & extensio Constitutionis
Alexandri VII. de datis, & promissis pro Justitia, vel Gratia apud Sedem
Apostolicam obstinenda: anno 1699.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74514)

ANNO
1699.

utes distinctæ, non cogitando, quod sint virtutes. In quolibet momento aliud non cogitur, quam facere id quod Deus vult: Et amor zelotypus simul efficit, ne quis amplius sibi virtutem velit, nec unquam sit adeo virtute præditus, quam cum virtuti amplius affixus non est.

XXIX. Potest dici in hoc sensu, quod anima passiva, & desinteressata, nec ipsum amorem velit amplius, quatenus est sua perfectio, & sua felicitas, sed solum quatenus est id, quod Deus à nobis vult.

XX. In confitendo debent animæ transformare sua peccata detestari, & condemnare se, & desiderare remissionem suorum peccatorum; Non ut propriam purificationem, & liberationem, sed ut rem, quam Deus vult, & vult nos velle propter suam gloriam.

XXI. Sancti mystici excluderunt à statu animarum transformatarum exercitationes virtutum.

XXII. Quamvis hæc doctrina esset pura, & simplex perfectio Evangelica in universa traditione designata; Antiqui Pastores non proponebant passim multitudini iustorum nisi exercitia amoris interessati eorum gratiæ proportionata.

XXIII. Purus amor ipse solus constituit totam vitam interiorem, & tunc evadit unicum principium, & unicum motivum omnium actuum, qui deliberati, & meritorii sunt.

Non intendimus tamen per expressam Propositionem huiusmodi reprobationem alia in eodem libro contenta ullatenus approbare. Ut autem eadem præsentis literæ omnibus facilis innotescant, nec quisquam illarum ignorantiam valeat allegare, volumus pariter & auctoritate præfatâ decernimus, ut illæ ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, nec non Curiae generalis in Monte Citorio, & in acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, ut moris est, publicentur, illarumque exempla ibidem affixa relinquantur, ita ut sic publicatæ omnes & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: Utque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Norarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus Fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam sub anulo Piscatoris, die 12. Martii, anno Christi 1696. Pontificatus nostri octavo.

J. F. Card. Albanus.

Anno à Nativitate D. N. Jesu Christi 1696 Indictione septima, die vero 13. Mensis Martii, Pontificatus autem SSmi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Innocentii aeternâ providentiâ Pape XII, anno ejus octavo, si prædictum Breve affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Magnæ Curie Innocentianæ, in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis urbis, per me Franciscum Perinum, ejusdem SSmi D. N. Pape Curjorem. Sebastian. Vatelus Mag. Curf.

Confirmatio, Innovatio, & extensio Constitutionis Alexandri VII. de datis, & promissis pro Justitia, vel Gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda: anno 1699.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,
Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Sacerdotalem, & Rogiam Urbem nostram innumeris divinæ largitatis muneribus decoratam, quemadmodum inter omnes per universum terrarum Orbem Ecclesias sollicitudini nostræ divinitus demandatas peculiari affectu diligimus; Sic mundam, & immaculatam custodire satagimus, ac omni, quo possumus, studio laboramus, agnoscens profectò, quàm deceat, ut quæ per B. Petri Sedem Caput Orbis effecta est, exempla bonorum

operum in corpus omne diffundat; Ibi que potissimum charitatis, justitiæ, virtutumque omnium splendor effulgeat. ubi divinæ Fidei dispensantur oracula, & Christiani viger Sacerdotii Principatus.

Quoniam verò ejusdem Almæ Urbis, Romanæque Curie decori nihil æquè videtur officere, quam si Justitiæ, Gratiæque negotia, quæ magno numero indies ex omnibus Catholicæ Ecclesiæ partibus ad Sedem Apostolicam deferuntur, non ea, qua decet, integritate, & ab omni procul avaritiæ suspitione expediantur; Propterea fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster nonnullorum Romanorum Pontificum, & signanter recol. me. Bonifacii VIII. & Gregorii XIII. pariter Prædecessorum vestigiis inherendo, eorumque Apostolicas Constitutiones hac de re editas innovando, & ampliando, quasdam suas in forma Brevis desuper literas promulgavit, tenoris qui sequitur, videlicet: Alexander Papa VII. Ad perpetuam rei memoriam. Inter gravissimas, multiplicesque curas, quæ ex debito pastoralis officii humilitati nostræ divinitus commissi Nobis assidue incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, ut Justitiæ, & Gratiæ expeditiones, quæ apud Sedem Apostolicam indies obtinentur, ea, qua par est, rectitudine peragantur, nec pernicioso cuiusquam circa illas excessu Romanæ Curie existimatio ullatenus lædatur, sed ipsa Curia in omnibus præclara semper splendeat laude integritatis, & abusus quicunque ab illa procul arceantur. Quapropter operæ pretium facturos Nos existimamus, si ea, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris simili Consilio providè sancita sunt, ut in posterum firmius observentur, innovemus, illaque declarem, & extendamus, prout in Domino arbitramur rationi esse consentaneum.

Dudum siquidem emanarunt à fel. record. Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris literæ tenoris, qui sequitur, videlicet: Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra, omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive sint familiares Curie, sive alii undecunque, qui aliquod pactum fecerint, seu aliquid parvum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto, sive promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenariè non expressis, sive sub specialibus, & expressis aperte verbis quicquam dederint, aut receperint, magnum, vel parvum, vel promissionem de quacunque re, aut utilitate, propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua Justitia, sive Gratia pro se, aut pro alio in causis, vel Judiciis, seu aliis per literas Apostolicas, & quibuscunque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Illos quoque, qui aliquem sciverint culpabilem in prædictis, & Nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiæ subjacere.

Decernimus etiam, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (absque speciali mandato) nostre absolutionis Beneficium valeat obtinere; nisi forsitan ad Nos habere accessum non possit in mortis articulo constitutus: nec etiam ad Absolutionis gratiam admittatur, nisi prius, quantum dedit, vel recepit, integraliter pauperibus largiatur.

Justitiam verò, sive Gratiam sic obtentam nullius prorsus esse momenti volumus; omnique statuimus carere effectu, & robore firmitatis.

Sed & scienter utentes ipsis simili sententiæ excommunicationis adstringimus, & reservantes No-

ANNO
1699.

ANNO
1699.

bis absolutionem eorum cum præmissis in omnibus ad poenas similes obligamus.

Gregorius Episcopus Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio, quam maximè possumus, enititur, atque contendimus, ut Domus, & Curia nostra à fordibus expurgentur.

Cui salubri Consilio incumbens fel. rec. Bonifacius Papa VIII. excommunicavit, & anathematizavit omnes Clericos, Religiosos, & Laicos utriusque sexus, sive familiares Curiae, sive undecunque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid parvum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, sive sub verbis generalibus, & plenè non expressis, sive specialibus, & apertè expressis facta quicquam darent, aut reciperent pro Justitia, sive Gratia, sive pro se, sive pro alio in causis, vel iudiciis, seu aliis per litteras Apostolicas, & quibuscunque aliis modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantesque, & recipientes duxit extendendam. Illos etiam, qui sibi intra triduum non renunciarent eum, quem in culpa esse scirent, vel alicui, per quem ad se fideliter referretur, simili voluit sententiæ subiicere; ac decrevit, ut nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam absque speciali mandato suo absolutionis beneficium valeret obtinere, nisi in mortis articulo constitutus: Sed nec quisquam admitteretur ad Absolutionis gratiam, nisi prius erogatum esset pauperibus, quantum ille dedisset, vel etiam recepisset. Justitiæ vero, sive Gratiae expeditiones sic obtentæ nullius profus essent roboris, vel momenti; & scienter illis utentes simili sententia innodavit, ac reservans sibi absolutionem eorum cum prædictis ad poenas similes in omnibus obligavit.

Sed hoc scelus ita hodie in mores inductum est, ut plerique cupiditate improbi quæstus potentiorum suffragationibus adnixi, huiusmodi negotiorum expeditiones hac illac conquirentes, turpissimè nundentur; alii alios, quos gratiâ præstare arbitrantur, donis, & pollicitationibus ambiant; quidam etiam se talium operam, atque industriam pretio, & muneribus quæsisse affingant; Quæ cum pessima sint, & Curiae prædictæ existimationem gravissimè offendant, in eos, qui talia agunt, animadvertendum fore arbitrati, Constitutionem prædictam cum suis censuris, & poenis omnibus innovamus, easdemque omnes extendimus ad audentes qualescunque horum facinorum, quæ adscripsimus, dantesque illis, & aliis supradictis auxilium, consilium, vel favorem.

Quin etiam eos omnes omni Beneficio, & Officio Ecclesiastico, & Sæculari, sive temporali, sive perpetuo ipso iure privamus, ac privatos esse declaramus, & præterea infamiae subjectos perpetuè, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quæque res erit, tales poenæ exigantur, quæ cæteris sint exemplo.

Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicisque, fautores, & socios retexerint, impunitas concedatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo, septuagesimo quarto, Nonis Novembris, Pontificatus nostri Anno tertio.

Cum autem subinde variæ vulgatæ fuerint prædictarum Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutionum interpretationes, quarum aliquæ ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum utilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem Prædecessorum mentem nimium relaxant: hinc est, quod Nos omnem, quæ circa præmissa in posterum enasci posset, dubitationem tollere, & quamcunque speciem, suspensionem, & occasionem damnatæ per Constitutiones huiusmo-

di labis à Curia prædicta, quantum Nobis ex alto conceditur, perpetuè excludere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine easdem præinfertas Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & poenis, ac aliis quomodolibet contentis in illis (sublata tamen revelandi obligatione) tenore præsentium perpetuè confirmamus, innovamus, & adversus quemcunque non usum, seu contrarium usum, qui quoquomodo præterendi posset, restituiamus, & plenariè reintegramus.

Ac in eisdem Constitutionibus casus, in quibus aliquid promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro Justitia, vel Gratia, sive in spiritualibus, sive in temporalibus, & mixtis apud Sedem prædictam, & non solum ab ipso Romano Pontifice, verum etiam à quibuscunque ejus Ministris, Judicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate præditis, & fungentibus, aut ab aliis gratia, vel favore pollentibus, etiam eidem Summo Pontifici consanguinitatis, seu affinitatis gradu quocunque conjunctis, seu attrinentibus, etiam Laicis obtinenda in alma Urbe, aut in alio quocunque loco, in quo dictam Curiam esse contigerit, comprehendi decernimus, & declaramus.

Præterea Constitutiones huiusmodi non tantum in actionibus jure naturali, & divino prohibitis, quia malæ sunt, sed etiam in aliis, quæ ideo malæ sunt, quia jure humano, & prædictis Apostolicis Constitutionibus, ac præsentis nostræ interdicitur, locum habere.

Necnon mediatores sive immediatos, sive mediatos quotquot, & quicunque sint, & quavis dignitate, præeminentia, auctoritate, favore, consanguinitate, atque affinitate, ut præmissum est, polleant, & præfulgeant.

Ac etiam promissiones, seu verba promissoria, dationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac poenas evitari posse in casibus, in quibus esset suspicio mali.

Deinde illos etiam comprehendere, qui pro aliorum Justitia, vel Gratia quomodolibet impedienda, vel differenda aliquid dant, & recipiunt, vel deponunt, promittunt, seu pollicentur, unde aliis damnum, vexatio, vel molestia quomodocunque inferri, & resultare posset, & mediatores quoscunque immediatos, sive mediatos.

Insuper quæcunque verba, seu signa etiam æquivoca quovis modo apta inducere quæcunque obligationem justitiæ, aut fidelitatis in principali, seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis à Constitutionibus supradictis prohiberi.

Quinimo non licere quicquam promittere, dare, vel accipere quibuscunque Judicibus, Ministris, Officialibus, & aliis auctoritatem, aut potestatem habentibus, nec quibuscunque Mediatoribus pro defensione Juris quæsitæ, sive executione quærendi, etiam ad redimendam injustam vexationem, motu, scientiâ, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis decernimus pariter, & declaramus.

Ad hæc dationes, promissiones, & acceptationes pro Guberniis, vel aliis quibuscunque Officiis, & muneribus etiam minoribus obtinendis, sive pro unica vice, sive in singulos annos, aut menses, vel aliter quomodocunque à Constitutionibus prædictis interdici, neque Judicibus, Ministris, ac Officialibus pro Gratia, vel Justitia obtinenda, etiam in his, quæ dependent ab eorum arbitrio, & ad quæ obligationis Justitiæ non tenentur, quicquam dare, aut promittere, nec ipsis accipere licere.

Neque etiam permittum esse Officialibus, vel Ministris dictæ Sedis in Provisionibus, seu earum occasione quoruncunque Officiorum, etiam jurisdic-

ANNO
1699.

ANNO
1699.

tionem, vel ejus exercitium annexum non habentium imponere Pensionem ullam, responfionem, præstationem, vel onus, seu partem aliquam commodi, vel emolumentum ad sui, vel alicujus alterius cujuscunque favorem reservare, absque expressa, & speciali in singulis casibus nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis Licentia in scriptis in singulis casibus ab utraque parte obtinenda.

Insuper exigentes à partibus, vel aliis interesse habentibus, seu Agentibus, ac Mediatoribus quibuscunque pollicitationes, promissiones, pacta, vel recipientes aliquid sub assertione, quoddam Judicium, Ministrorum, Officialium, aut Magnatum, seu aliorum quorumcunque operam, auctoritatem, vel Officia pretio, vel muneribus, aut promissionibus hujusmodi comparaverint, seu quæserint.

Nec non pollicitantes, promittentes, offerentes, ac tradere tentantes, licet pollicitatio, promissio, & oblatio non fuerint acceptatæ, neque traditio secuta, nullumque habuerint effectum.

Ac etiam illos, qui, ex eo quoddam gratias, & favores ipsis ob familiaritatem, obsequia, ac servitia propriis Dominis, vel aliis præstita debitos, seu ab ipsis speratos in aliorum cum propria ejusmodi juris, vel spei jactura commodum & Beneficium transferunt, convertunt, & impendunt, pro Gratia, seu Justitia pro eis obtinenda, aliquid recipiunt, sub memoratis Constitutionibus contineri, illarumque poenis, & censuris subiectos esse.

Pro actuali verò labore circa expeditionem impetratorum non licere Officialibus, Curialibus, & aliis quibuscunque recipere, nec illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci, nisi mercedem labori convenientem.

Judicibus autem, Officialibus, & Ministris quibuscunque, quibus incumbit expeditio Gratiæ, minime permitti quidquam recipere, neque illis polliceri, vel cum eis pacisci ultra taxas præscriptas, etiam ratione celerioris, aut facilioris expeditionis.

Quin etiam illicitum esse quidquam magnum, vel parvum Judicibus, ac Ministris quibuslibet offerre, promittere, pacisci, seu polliceri, dare, vel ipsis recipere mediatur, vel immediatur, etiam quod eorum animum movere non possit, pro Gratia, vel Justitia obtinenda.

Demum supradictarum Constitutionum Dispositionem, censuras, & poenas non censi abolitas, vel sublatas ob scientiam, patientiam, seu tolerantiam Romani Pontificis per quemcunque etiam longissimi temporis cursum, nisi speciali licentia, vel indulto in unoquoque casu à singulis partibus in scriptis particulariter obtinendo fuerint expressè remissæ, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus decernimus, statuimus, & declaramus.

Præfatasque Constitutiones, ac censuras, & poenas in eis contentas ad omnes, & singulos casus supra expressos, quatenus opus sit, extendimus, & ampliamus.

Præterea easdem Bonifacii, & Gregorii Prædecessorum Constitutiones per alteram piæ mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri, quæ incipit. Pro commissa, Anno Incarnationis Domini cæ 1592. decimo octavo Kalend. Septembris editam ad cæteras Ditionis temporalis S. R. E. Civitates, & loca immediate subiecta (præterquam quoad bona Communitatum) minime extensas fuisse, neque per hanc nostram extendi; Sed eos quidem omnino comprehendere, qui in aliis locis ejusdem Status Ecclesiastici, & cujusvis alterius partis Mundi existentes pollicentur, promittunt, paciscuntur, mittunt, vel dari faciunt per litteras, vel mediatores, vel aliter quomodocunque, & qui ab eis recipiunt contra dictarum Constitutionum dispositionem quidquam magnum, vel parvum pro Ju-

stitia, vel Gratia apud Sedem prædictam obtinenda, declaramus pariter, & statuimus.

Postremò tamen credamus, & speremus in Domino, nunquam eventurum, ut aliquis ex Venerab. Fratribus nostris Episcopis, Archiepiscopis, Metropolitanis, Primatibus, & Patriarchis, aut in quacunque alia etiam superiori Ecclesiastica quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutis dignitate in præmissis quoquomodo delinquit; quia tamen diligentiam nostram in removendis ab eadem Curia abusus quibuslibet abundare potius, quam in aliquo deficere volumus, etiam Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, ac Patriarchas, cæterosque in quacunque alia etiam prædictis superiori, ac quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutos dignitate, etiam si per nostras, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulas cautum sit, quoddam illi Constitutionibus per Nos editis, & edendis non comprehendantur, nec comprehensi censeantur, nisi in eisdem Constitutionibus facta fuerit ipsorum expressa mentio, in prædictis Constitutionibus, ut præmittitur, declaratis, & extensis, ac in præsentis nostra quoad censuras comprehendendi, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore similibus statuimus.

Porro xenia solita, esculenta, & poculenta, quæ Judicibus, Ministris, & Officialibus Romanæ Curie exhiberi consueverunt, præfatis Prædecessorum nostrorum litteris, ac præsentibus nostris minime prohibita fuisse, nec prohiberi decernimus.

Declarantes per præsentem nostram Constitutionem non censi abrogatam Constitutionem similis recordat. Pii Papæ V. etiam Prædecessoris nostri contra ambientes Dignitates, & Officia jurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio, seu promissione procurantes, quæ incipit: Et si Romani, &c. Nonis Decembris, Anno sexto ejus Pontificatus emanatam, sed illam, ac cæteras ipsius Pii Prædecessoris, & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum quorumcunque Constitutiones, Ordinationes, Canones, & Decreta in hac materia, vel circa eam hætenus edita, ac nostram, & Cancellariæ Apostolicæ regulam 67. quæ statuimus, ut Officiales Romanæ Curie prædictæ nihil exigant ultra debitum, in suo robore remanere.

Ac decernentes præsentis litteras, & in eis contenta quacunque, etiam ex eo quoddam prædicti, & alii quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eadem præsentis emanarunt, adductæ, verificatæ, aut justificatæ ullatenus fuerint, vel ex alia quacunque quantumvis justa, legitima, juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in Corpore Juris clauso nullo, unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu interesse habentium, & aliorum quorumcunque consensus defectu notari, impugnari, invalidari, restringi, limitari, ad viam, seu terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcunque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concessio quempiam in judicio, vel extra illud uti, seu fe juvare posse, neque ipsas præsentis sub quibusvis similibus, vel dissimilibus Constitutionum, ac declarationum, & extensionum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, seu aliis contrariis dispositionibus unquam comprehendi, aut comprehensas censi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas esse, & censi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis prædictis,

ANNO
1699.

ANNO
1699.

& aliis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, & cujuscunque qualitatis, ordinis, gradus, & conditionis fuerint, perpetuò inviolabiliter, & inconcussè observari.

Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, nec non Curia, & Urbis præfatarum Judices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi Facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus de jure quæsto non tollendo, & quòd Cardinales non comprehendantur sub regulis, & constitutionibus editis, & edendis, nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac cæteris nostris, & Cancellariæ præfate regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, nec non earumdem Urbis, & Curia, ac illarum Tribunalium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque, indulgentiis, motuum priorum cedulis, Chirographis quorumcunque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum manu subscriptis, ac litteris Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu simili, Confistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio faciendi, aut aliqua alia exequita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectivè habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Ut autem eadem præsentis litteræ omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illæ, seu earum exemplum ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Dataria nostræ, Cancellariæ prædictæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Urbe per aliquem ex Curforibus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ & affixæ omnes & singulos perinde afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Quòdque illarum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 2. Maij 1696. Pontificatus nostri Anno secundo.

Quamvis autem Constitutionis præfate tenorem ab omnibus Romanæ Curia, & Urbis Judicibus & Ministris religiosè servari publicè per se pateat, nobisque maximè competum sit, & quamplurimis optimis, integrisque Advocatis, Procuratoribus, Agentibus,

Expeditoribus, aliisque negotiorum Gestoribus, & Officialibus eadem Curia, miserante Domino, abundet: nihilominus ad evitandas fraudes, quæ quandoque eveniunt, eò quia fortasse aliqui turpis lucri gratià in Curia moram trahentes non cessant Curiam ipsam apud exteras gentes diffamare cum eorum Epistolis, notulis, seu listis, quas transmittunt Principalibus, seu Corresponsalibus, in quibus petunt pecunias pro muneribus dandis, vel affingunt munerà dedisse Ministris Gratiæ, vel Justitiæ, aliisque in dicta Constitutione Alexandri VII. contentis, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & dilectorum Filiorum Romanæ Curia, & Urbis Prælatorum, quibus id rei examinandum commisimus, Consilio, hac nostra perpetuò valitura Constitutione præinsertas Alexandri Prædecessoris litteras cum omnibus & singulis censuris, penis, aliisque in eis contentis confirmamus, approbamus, & innovamus, ac adversus quemcunque non usum, seu contrarium usum, qui quomodo prætendi posset, restituimus, & plenariè redintegramus.

Eademque litteras, & in eis contenta quacunque, etiam quoad Censuras & penas, omnes & singulos Agentes, Expeditores, Procuratores, cæterosque Curiales, negotiorum Gestores, aliasque Personas tam Sæculares, & Ecclesiasticas, quàm cujusvis Ordinis, & Instituti, etiam necessariò exprimendi, Regulares ad Urbem missos, vel in ea existentes, & pro quibuscunque exteris, & forensibus cujuscunque status & conditionis, & quacunque dignitate, etiam maxima & majore fulgentibus, etiam si speciali, & individua notà digni sint, etiam Capitulis, & Religionibus suis Justitiam, aut Gratiam procurantes, & Principibus, seu Corresponsalibus scribentes, aut notulas transmittentes, sive per Nuncios, aut aliàs quomodolibet etiam per interpositas Personas significantes, aut insinuantes, se pro impetranda Justitia, vel Gratia, aut post earumdem impetrationem munera tradidisse, aut ea necessaria esse, sive animo revera munus dandi, sive affingendi & simulandi id egerint, etiam sub prætextu redimendæ vexationis omninò injustæ, & evidentis, etiam in casibus, in quibus Principalis rem possideat, aut quòd salarium, seu honorarium ipsis datum, seu promissum, aut aliàs consuetum labori ac diligentia in negotio adhibitæ minus respondeat, quòdque Gratia, aut Justitia publicum Regionis, vel Ecclesiæ bonum respiciat, aut aliis quibuscunque prætextibus in eadem Alexandri Constitutione damnatis, atque rejectis, vel forsitan in futurum pro excusatione allegandis, comprehendere; & ad casus etiam, in quibus pro Gratia, vel Justitia apud quoscunque extra Romanam Curiam ab Apostolica Sede, vel ab Ordinariis ejusdem Romanæ Curia, & Urbis Judicibus, aut etiam Apostolicæ Sedis Nuntiis, Legatis etiam de Latere, & Prolegatis, specialiter delegatos obtinenda munera in Curia data, vel necessaria esse pro comparandis favoribus apud eosdem delegatos, vel litteris commendatitiis, tam ante, quàm post obtentam Gratiam, sive Justitiam, etiam sub quibuscunque modo dictis prætextibus quomodolibet dictum, scriptum, assertum, & insinuatum fuerit, extendi & locum habere, harum serie decernimus, & declaramus.

Contravenientes verò ultra excommunicationis eidem Sedi reservatæ, privationis cujuscunque Beneficii, & Officii Ecclesiastici, & Sæcularis, temporalis, sive perpetui, ac infamiae penas in præfata Alexandri Constitutione contentas, etiam amissionis, seu extinctionis omnium & singularum pensionum Ecclesiasticarum forsitan obtentorum, nec non falsi, furti, ac injuriarum Magistratui publico illatarum, tam jure communi, quàm Apostolicis Constitutionibus, & Bannimentis generalibus Status no-

ANNO
1699.

ANNO
1699.

firi Ecclesiastici contentis pœnis teneri, & tanquam veros fures & falsarios, ac Magistratu injuriam inferentes puniri: Principales verò & Responsales cujuscunque dignitatis & conditionis, tam Sæculares, quam Ecclesiasticos, & cujusvis Ordinis, seu Instituti Regulares, etiam vigore quorumcunque privilegiorum specialiter nominandos, ubilibet existentes, & pecuniam solventes, transmittentes, aut solvi, vel transmitti mandantes directè, vel indirectè ad effectum dandi munera, vel eorundem pretium pro Ministris Gratiæ vel Justitiæ tam in Curia existentibus, quam extra Curiam ut supra delegatis, nullo ex superius rejectis, vel aliis forsan sub quocunque quæsito colore in posterum allegandis prætextibus eos excusante, ultra pœnas in dicta Alexandri Constitutione contentas, etiam nullitatis ipso jure Gratiæ, Decreti, Rescripti, vel Sententiæ, immo & amissionis causæ, crediti, vel juris, super quolis agebatur, ac perpetuæ inhabilitatis ad quæcunque Beneficia Ecclesiastica, etiam de Jure Patronatus Laicorum, & ad alias quascunque gratias à Sede præfata in posterum obtinendas, incurrere; Immo & in singulis prædictis casibus solum conatum ad earundem pœnarum incursum sufficere, etiam si pecuniæ transmissæ non fuerint, sed tantum notulis, Epistolis, aut aliis quomodolibet à Principalibus in Partibus peritæ, vel ab iisdem Principalibus respectivè oblata, omnibus, qui rem adhuc incognitam, complicesque, fautores, & socios retexerint, impunitate concessa, statuimus, atque decernimus.

Episcopos autem, Archiepiscopos, similesque personas pœnâ dumtaxat in dicta Alexandri Constitutione specificatâ teneri volumus, & mandamus.

Relevantibus verò, seu denunciatis, dummodo indicia saltem ad torturam, vel ad transmittendam inquisitionem contra contumaces sufficientia subministraverint, ducentorum ducatorum auri de Camera præmium ex eadem Camera nostra solvendum constituimus & assignamus.

Et ut in posterum facili apparere valeat, quinam sint illi, qui in talibus notulis, & listis excedunt, vel quocunque modo contraveniunt, volumus, & mandamus, ut quilibet Agens, Expedito, negotiorum Actor, Procurator, seu quilibet Curialis, aut quicunque alius, ut supra, ad Gratiam, vel Justitiam in Romana Curia impetrandam utcumque deputatus, etiam si Ecclesiasticus, Sæcularis, seu cujusvis Instituti etiam necessariò exprimendi Regularis, notulas, seu listas omnium & singularum expensarum, quoties eas Principalibus, seu Responsabilibus extra Curiam transmittit, teneatur propria manu subscribere; Et nihilominus post Gratiæ, seu Causæ per sententiam, vel Decretum vim sententiæ habens, aut per rescriptum, in quibuscunque Tribunalibus expeditionem, vel quamcunque concordiam, renunciationem, mortem Principalem, aut alia quavis causa mediante, cessationem, exceptis dumtaxat negotiis, quæ in ejusdem S. R. E. Cardinalium, seu alius Congregationibus extra folium, ut vocant, perfici solent, integram omnium & singularum expensarum per se, vel per alios in toto negotii decursu factarum notulam, iis etiam repetitis, quæ in aliis notulis forsan ut supra transmissis continebantur, atque etiam summam certam pro honorariis sibi debitis, nec non omnes pecunias à Principalibus, seu Responsabilibus eo usque habitas clarè & distinctè iterum propriâ manu subscribere, & ad dictos Principales, seu Responsales transmittere, ejusque copiam integram & uniformem intitulatam duplicatam notæ similis transmissæ in Partibus ad talem Principalem, seu Responsalem pariter propriâ manu subscriptam intra tres menses à die expeditionis, seu scientiæ cessa-

tionis negotii computandos, Notario Causæ, vel Officiali ad hunc effectum in quibuscunque Gratiæ Tribunalibus specialiter deputando reipsa exhibere, & consignare, soluta eidem congrua mercede ratione laboris tantum per deputatam à Nobis Congregationem taxanda de pecuniis Principalium, pro quorum indemnitate id agitur, ultra quam sub pœnis infra scriptis nihil amplius accipere liceat; ipsi verò Notarii, & Officiales eadem copiarum, seu duplicati exhibitionem in peculiari libro adnotare, ac præfatas copias saltem per decennium conservare secretò, ita ut nemini nisi interesse habenti, vel denunciare intendenti, de expressa tamen Judicis, seu alterius Superioris, apud quem negotium actum fuit, licentia ostendere, sub pœnis etiam corporis afflictivis, eorundem Judicium, vel Superiorum arbitrio infligendis, omnino debeant & teneantur.

Quòd si prædictæ personæ, ut supra specificatæ, notulam, seu listam à prædicta ab ipsis subscripta diversam & difformem transmiserint ad Principales, vel Responsales, vel transmiserint listam, seu notulam ab ipsis non subscriptam, & in Epistola separata, vel per Nuncium, aut indirectè quocunque modo alias expensas, vel partitas addiderint; tunc si partitæ descriptæ in notula, seu Epistola separata sint confictæ, alteratæ, aut falsæ, vel contineant munera data, vel danda Ministris Justitiæ, vel Gratiæ, sive omnibus aliis personis expressis in d. Constitutione Alexandri VII. ultra omnes alias pœnas supra specificatas plecti debere tanquam veros fures, falsarios, ac injuria afficientes Magistratum respectivè pœnis furti, falli, & similibus in jure, Constitutionibus Apostolicis, & Bannimentis generalibus Status nostri Ecclesiastici stabilitis contra veros fures, falsarios, & injuria afficientes Magistratum, juxta qualitatem partitæ vel summæ alteratæ, falsæ, vel confictæ: Si autem partitæ sint veræ, & non de prohibitis, non tamen descriptæ in duplicato in Actis exhibitò ut supra; tunc tanquam contravenientes huic Constitutioni plecti posse pœnâ arbitrariâ etiam corporis afflictivâ ultra amissionem crediti arbitrio Judicis ut supra, ad quem effectum eadem notulas, seu listas, aut etiam Epistolas reorum manu subscriptas pro plenâ probationibus habendas esse, vel in earum defectum probationes illas, quæ pro crimine Simoniaci evincendo de jure satis essent, sufficere statuimus, atque decernimus.

Itaque omnibus & quibuscunque, quos ad Romanam Curiam deinceps pro Gratiâ, vel Justitiâ consequenda recurrere ex qualibet Mundi parte contigerit, liberum erit in posterum & expeditum, fidelem exactamque omnium pecuniarum à se in præfatis negotiis impensarum, & impendendarum rationem mediantibus notulis ut supra præscriptis exigere, ac ubi in iis aliquid pro muneribus in præinserta Alexandri Constitutione prohibitis adnotatum repererint, certò se à suis Actoribus, seu Procuratoribus deceptos & fraudatos agnoscere, adeoque à transmittendis pecuniis abstinere, sique se in præfatis notulis quovis modo gravatos prætenderint, apud Judicem, seu Ministrum Causæ, vel Gratiæ, seu ad alium, quem maluerint ejusdem Romanæ Curie Judicem Ordinarium (qui etiam ex Officio, & per Inquisitionem procedent) etiam mediante Procuratore nostro Fiscali generali, cui, suppressis Principalium nominibus, agendi Facultatem concedimus, instare pro justitia consequenda, & prædictarum pœnarum executione.

Decernentes præfentes litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quòd in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causa, propter quas eadem præfentes emanarunt, sufficienter adductæ, verificatæ, aut justificatæ non fuerint, vel ex alia quantumvis legitima &

ANNO
1699.

ANNO
1699.

privilegiata causa, colore, pretextu, & Capite etiam in corpore Juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae defectu notari, impugnari, restringi, limitari ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris facti, vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu proprio concessa quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse: sed ipsas praesentes literas semper firmas, validas & efficaces existere & fore, ac ab omnibus & singulis praedictis & ab aliis, ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, cujuscunque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis extiterint, perpetuo & inviolabiliter observari; sicque per quoscunque judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos, nec non Curiae, & Urbis praefatarum judices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quavis autoritate, & potestate fungentes & functuros, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter Judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Quo circa universis & singulis locorum Ordinariis per quaecunque Provincias, & Regna Christiani Orbis constitutis, & quibusvis nostris & Sedis Apostolicae etiam de latere Legatis, ac Vicelegatis praecipimus & mandamus, ut in suis quisque Civitatibus, Diocesis, Provinciis, & locis praesentem nostram Constitutionem publicari, & inviolate observari curent, & adversus contravenientes, sive Clericos, sive Laicos quacunque dignitate fulgentes, tanquam invarianes, & infamantes Curiam Ecclesiasticam Romani Pontificis, sive etiam Capitulares, servata forma à Concil. Trid. praescripta, immo etiam cujuscunque Ordinis, aut Instituti etiam necessario exprimendi Regulares, aut alias quomodolibet exemptos, & contra Abbates, sive alios quoscunque Praelatos jura quasi Episcopalia habentes cum territorio separato, ii, qui viciniore fuerint, tanquam nostri & Sedis Apostolicae in hac parte specialiter delegati per viam accusationis, vel denunciationis, aut inquisitionis, & ex mero officio, prout eis videbitur, procedant, reosque culpabiles repertos condignis poenis, ut supra afficiant, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio Brachii Saecularis.

Non obstantibus de jure quaesito non tollendo, ac ceteris nostris, & Cancellariae regulis, aliisque Constitutionibus; & ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus, nec non earundem Urbis, & Curiae, earumque Tribunalium, & alius quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, aut alia quavis firmitate roboratis statutis, consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliis quomodolibet in contrarium praemissorum concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc ser-

vanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna praesentibus pro plene & sufficienter expressis, insertis & servatis respectivè habentes, illis aliàs suo robore permanentibus ad praemissorum effectum specialiter & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Ut autem eadem praesentes literae omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, ut illae, seu earum exemplum ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Datariae nostrae, Curiae generalis, & Cancellariae praedictae, nec non in acie Campi Florae de eadem Urbe per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur & affigantur, quae sic publicatae & affixae omnes & singulos perinde afficiant, ac si illis personaliter intimatae fuissent.

Quodque illarum transumptis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in judicio & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrae confirmationis, approbationis, innovationis, restitutionis, reintegrationis, decretorum, declarationis, statutorum, voluntatum, mandatorum, constitutionis, assignationis, praescripti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicae millesimo sexcentesimo nonagesimo nono, tertio Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno nono.

B. Card. Prodatarius. J. F. Card. Albanus.

Visa de Curia C. A. Fabronus

Phil. Porta.

Registrata in Secretaria Brevium.

Loco † Plumbi.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU Christi millesimo septingentesimo, Indictione octava, die vero octava Februarii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini INNOCENTII Divina providentia Papae XII. Anno nono: Supradictae literae Apostolicae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Ecclesiae S. 10. Lateranensis, Basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, Curiae Innocentiae in Monte Citorio & in acie Campi Florae, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me 10. Philippum Castigliam ejusdem Sanctissimi D. Nostri Papae Cursorem.

Decius de Camillis Magister Curforum.

Breve Innoc. XII. quò firmat privilegia Sabaudiae Ducum: anno 1700. In responsis de Privilegio à Nicolao V. Ludovico Sabaudiae Duci concessio impressis Coloniae Agrip. an 1712.

Ad Futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. record. Nicolaus Papa V. Praeceptor noster, tunc in humanis agentem Ludovicum, dum vixit Sabaudiae Ducem, specialis favore benevolentiae prosequi volens, ut omnem ei tol-

ANNO
1699.

III.